

УДК 378.811

DOI 10.31494/2412-9208-2021-1-2-321-329

COACHING AS A FORM OF ACTIVE LEARNING IN FOREIGN LANGUAGE CLASSES

КОУЧИНГ ЯК ФОРМА АКТИВНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ІНОЗЕМНОЇ МОВИ

Andrii TURCHYN

philosophy doctor in pedagogics,
associate professor

<https://orcid.org/0000-0002-1690-8967>

andriiturchyn@gmail.com

Андрій ТУРЧИН,

кандидат педагогічних наук,
доцент

Iryna TSAR

philosophy doctor in pedagogics,
teacher

<https://orcid.org/0000-0001-8042-4839>

iryna_tsar@tnpu.edu.ua

Ірина ЦАР,

кандидат педагогічних наук,
викладач

*Ternopil National Volodymyr Hnatiuk
Pedagogical University,*

✉ *2, Maksyma Kryvonosa st.,
Ternopil, 46000*

*Тернопільський національний
педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка,*

✉ *вул. Максима Кривоноса,
2, м. Тернопіль, 46000*

Original manuscript received: June 25, 2021

Revised manuscript accepted: September 15, 2021

ABSTRACT

The authors analyse the interpretations of the concept of coaching in scientific thought in general, and as a new direction in the educational environment in particular. It has been found out that special-pedagogical coaching originated in the USA as «Content-Focused Coaching» and was used in teaching staff training. Theoretical and methodological aspects of pedagogical coaching, which contributes to the growth of motivation of higher education students, both in personal and communicative development and helps to realize their potentialities, have been investigated. The key aspects of pedagogical coaching such as: implementation of activities on the principles of partnership, joint preparation for the class and implementation of its stages, and reflection have been highlighted.

It has been found out that «linguistic coaching» is widely used in foreign language teaching, which is aimed at creating optimal conditions for acquisition, and effective and quick transmission of language knowledge from a teacher (coach) to a student, providing, first of all, the student's awareness of learning objectives and resources, increasing the variety of learning ways, raising the responsibility of a higher education student for the course and the results of learning. The importance of the coach's role has been emphasized, the principles and algorithms of his/her actions in organizing and conducting a foreign language class using linguistic coaching have been determined.

It has been stated that the coaching technologies under analyzing are realized by means of dialogic communication and cover 4 stages: motivation, planning,

realization, reflexion. The article substantiates the main stages of a session with the use of coaching forms of training, reveals the principles and methods of work. The coaching technique is gaining popularity and is more and more often used in the educational process of higher educational institutions.

Key words: *coaching, foreign language, foreign language teaching, linguistic coaching, active learning methods.*

Вступ. Сучасний етап розвитку українського суспільства характеризується значною відкритістю до зовнішнього світу. Динамічні трансформації у всіх сферах життя в Україні зумовили нові тенденції в сучасній системі освіти, до яких, передусім, потрібно віднести її гуманістичну спрямованість розвитку, що надає студентам право вибору змісту, форм, засобів навчання. У професійному становленні особистості важливу роль відіграє розвиток самосвідомості майбутнього фахівця, який починається з моменту вибору професії та вираженні ідентифікації себе з нею.

Модернізація системи освіти висуває низку нових вимог до сучасного фахівця, серед яких нагальним є володіння однією з мов міжнародного спілкування як у повсякденному житті, так і в професійній діяльності. Це зумовлює переосмислення чинного підходу до навчання іноземних мов, результатом якого є зростання мотивації, а також особистісне становлення здобувачів вищої освіти. Сьогодні викладачі іноземних мов, використовуючи інноваційні форми педагогічних технологій, прагнуть створити умови для підвищення рівня професійної освіти, що дасть змогу підготувати майбутнього фахівця, застосувати сформовані компетентності в реальних умовах професійної діяльності. Однією з таких форм є «коучинг», який сприяє створенню умов для формування суб'єкта діяльності, здатного реалізувати свої потенційні можливості. Навчання із застосуванням методів коучингу набуває все більшої популярності й частіше практикується в освітньому процесі ЗВО.

Аналіз досліджень і публікацій. Питання коучингу ґрунтовно вивчали зарубіжні науковці М. Аткінсон, У. Голві, А. Грант, К. Грифітс, М. Дауні, Е. Парслоу, Дж. Роджерс, Б. Соуза, Дж. Уйтмор, які вбачали в ньому ефективну технологію розкриття потенціалу особистості в різноманітних галузях діяльності (консультуванні, економіці, бізнесі, спорті, навчанні).

В українській професійній освіті проблема технології коучингу є мало дослідженою. Зокрема, С. Романова у своїх наукових розвідках зазначила, що коучинг – це взаємостосунки між викладачем і студентами, за яких викладач ефективно організовує процес пошуку студентами кращих відповідей на питання, що їх цікавлять; допомагає студентам розвиватися, закріплювати нові навички і досягати високих результатів у своїй майбутній професії (Романова, 2010: 83); шляхи використання методики коучингу з метою формування іншомовної комунікативної компетентності студентів висвітлені в працях О. Цибиної (Цыбина, 2007); Л. Пухальська (Пухальская, 2011: 107-110) розглядала у своїх дослідженнях питання використання коучингу в роботі з

обдарованими дітьми. Результати аналізу науково-методичної літератури дають підстави констатувати, що питання використання коучингових технологій в освітньому середовищі і зокрема у навчанні іноземних мов залишається малодослідженим.

Мета статті – визначити теоретичні передумови застосування коучингу як інноваційної технології активного навчання на заняттях з іноземної мови в закладах вищої освіти України.

Методи та методики дослідження. Для досягнення мети було використано такі методи наукового дослідження: інтерпретаторсько-аналітичний метод, на основі якого здійснювалося вивчення українських і зарубіжних джерел із застосуванням окремих елементів загальнофілософського діалектичного методу – аналізу, синтезу, аналогії, порівняння, систематизації, узагальнення; метод порівняльного аналізу; метод теоретичного узагальнення, який забезпечив можливість аналізу вихідних положень дослідження, сприяв формулюванню узагальнених висновків та оцінок, обґрунтуванню практичних рекомендацій. Методологічну основу дослідження становлять положення теорії пізнання про взаємозв'язок і взаємозалежність явищ об'єктивної дійсності, про єдність теорії та практики; основні методологічні принципи системності, об'єктивності, науковості, всебічності вивчення явищ і процесів та комплексного використання методів дослідження.

Результати та дискусії. У науковій літературі поняття коучинг (англ. *coaching* – навчання, тренування) розуміють як філософію, що містить тренінгові технології, за допомогою яких навчають нових способів мислення, поведінки, необхідних для успішної взаємодії людей і стимулювання до ефективного професійного саморозвитку й становлення особистості (Максимов, 2004: 1). Це, передусім, процес, спрямований на досягнення цілей у різних сферах життя. Таке розуміння сформувалося на перетині психології, менеджменту, філософії, логіки. Однак нині не існує однозначного тлумачення поняття коучингу, що пов'язано з різним баченням цього явища представниками кожної з наявних шкіл. Зокрема, У. Голві, якого вважають основоположником коучингу, трактує його як «мистецтво створення за допомогою співбесід та поведінки середовища, що забезпечує рух людини до визначеної мети так, щоб він приносив задоволення» (Голві, 2005), а засновник школи трансформаційного коучингу П. Врица стверджує, що «коучинг – це мистецтво сприяти розвитку інших людей», при цьому ефективний коучинг допомагає реалізувати потенціал людини (Врица, 2008). Це явище ототожнюють, передусім, з поняттями «бізнес», «психотерапія», «психоаналіз» чи «психологія», відповідно використання методики коучингу відкриває перспективи у підготовці майбутніх фахівців та сприяє розвитку професійної самосвідомості студентів. Розкриття внутрішнього потенціалу, який мобілізується при активному й творчому процесі коучингу, дає змогу максимально швидко

ставити та досягати мети шляхом опанування передових стратегій в отриманні результату (Максимов, 2004).

Традиційно виокремлюють такі передумови коучингу:

– Усі люди володіють величезним внутрішнім потенціалом для саморозвитку.

– Люди здатні змінюватися лише у випадку, коли самі бажають змін і готові до них.

– Переконання людини щодо власних можливостей безпосередньо пов'язані з її досягненнями.

– Те, як людина визначає свій успіх, безпосередньо впливає на її досягнення.

– Люди обмежують свій потенціал межами власних переконань (наприклад, вважаючи, що певні речі неможливі через зовнішні чи ситуативні перешкоди).

– Люди вчать лише у тому випадку, коли по-справжньому захоплені процесом.

– Людина може отримувати знання за допомогою всього, що вона робить, проте навчання відбувається тоді, коли вона усвідомлює та будує плани на майбутнє.

– Для того, щоб допомагати іншим, людині потрібно безперервно прогресувати (Цар, 2016: 216-225).

Зазначені передумови дозволяють стверджувати, що суть коучингу полягає в розкритті потенціалу особистості для максимізації власної продуктивності й ефективності. Він у значній мірі допомагає особистості навчатися самій, аніж навчає.

Результати аналізу підходів до коучингу дають підстави стверджувати, що поняття «коучинг» з організації та управління людськими ресурсами поступово переходить у галузь освіти. Коучинг сьогодні – це новий напрям в освітньому середовищі. Поняття «спеціально-педагогічний коучинг» виникло у США під назвою *Content-Focused Coaching* та було практично використане в підготовці педагогічних кадрів з метою модернізації навчальних компетентностей. У фокусі спеціально-педагогічного коучингу знаходиться оптимізація освітнього процесу. Так, одним із визначень коучингу в галузі освіти є таке: тривала співпраця суб'єктів освітнього процесу, яка дає змогу досягнути значних результатів у всіх сферах життєдіяльності, в тому числі й освіти (Feldmeier, 2021).

Ключовими аспектами педагогічного коучингу є загальна підготовка до заняття, спільна відповідальна послідовна реалізація його етапів, додаткова рефлексія, а також теоретичні «інструменти» як принципи навчання та викладання й відповідно ключові аспекти планування та обговорення заняття.

Учасник освітнього процесу бере активну участь як у підготовці, так і в проведенні заняття з дотриманням основних прийомів педагогічного коучингу, а саме: навчання є конструктивним пізнавальним процесом, який по-особливому залежить від ситуації й

змісту; професійна компетентність викладачів полягає у взаємозв'язку між загально дидактичними та предметними педагогічними знаннями, знаннями про здобувачів вищої освіти. Щодо спеціально-педагогічних знань, йдеться про інтегровані знання, які виникають з поєднання теоретичних знань з досвідом, який формується на практичних заняттях. Предметно-педагогічні знання є суттєвим джерелом для управління діями педагогічних кадрів. Це є основною ланкою розвитку навчальних компетентностей та відповідно розвитку якості освіти.

Педагоги під час заняття часто здійснюють свою діяльність, перебуваючи у часовому цейтноті. Вони володіють певними функціональними навичками, які дають змогу швидко діяти, однак здебільшого несвідомо, що ускладнює робочий процес. Студент, у свою чергу, проявляє активну діяльність, яка виходить за межі загальної консультації з питань процесу навчання; він бере участь у плануванні, проведенні та обговоренні заняття і несе колективну відповідальність за його результат.

При плануванні занять викладачі висвітлюють питання щодо різних основних аспектів ефективного навчання. Ключові аспекти стосуються, наприклад, пояснення спеціального змісту та навчальних цілей заняття. Сюди належать питання, як, наприклад, «Які ключові поняття?» або «Які навички повинні бути розвинені на занятті?».

Одним із важливих завдань викладача (коуча) є здійснити об'єктивний підбір інформації та методів, які підходять студенту настільки, що він буде переконаний у досягненні успіху.

Основний обов'язок студента – взяти на себе відповідальність за вирішення поставленого завдання і виконати всі домовленості з коучем. Будь-яка діяльність має відбуватися на рівні партнерства. Студент та коуч зобов'язані об'єднати зусилля, щоб досягнути бажаної мети. Проте студент несе відповідальність за свої результати. Спонукальний імпульс, який заохочує суб'єктів працювати в системі «коучинг», – це потреба змін. Коуч стимулює студента до творчого пошуку рішень і підтримує в ньому рішучість досягати цілей, здійснювати зміни у своєму житті. Унаслідок цього студенти в процесі коучингу знаходять свій унікальний спосіб досягнення поставленої мети. А коуч креативно створює атмосферу, особливий простір пошуку альтернатив, атмосферу довіри, де студент відчуває, що його ідеї та пропозиції не залишаються без уваги. Студент також відчуває причетність до діяльності і досягнень як в особистісному, так і в комунікативному розвитку, є генератором ідей, знаходить можливості для реалізації власних цілей і, як наслідок, працює з величезним ентузіазмом.

У цьому контексті студент має чітко розуміти мету й усвідомлювати кінцевий результат. Для цього йому ставлять низку запитань (Лахтина, 2021):

- Чому ти сьогодні вирішив відвідати це заняття?
- Що ти нового хочеш довідатися?
- У нас є півгодини: що б ти хотів встигнути зробити за цей час?

- Що б було для тебе найкориснішим на цьому занятті?
- Яка мета заняття?
- Яких проміжних цілей необхідно досягти в процесі реалізації головної мети?

Проміжні робочі цілі визначають рівень виконання завдання, досягнувши яких, студент вважатиме, що має всі шанси дійти до кінцевої мети.

В освітньому процесі коучинг розглядають у таких напрямках: психолого-педагогічний супровід студентів, спрямований на досягнення результату, поставленої мети в процесі партнерської взаємодії; формування й стимулювання активності студентів шляхом використання методів проєктивної й інтерактивної соціальної взаємодії; поступове збільшення усвідомлення і розвиток здібностей особистості.

Усі напрями в освітньому процесі технологічно проявляються шляхом занурення в ситуацію спільно з педагогом, яка програється у свідомості, викликає емоції; проявляються індивідуальні цінності, у результаті відкривається нове розуміння власних здібностей; студенти оцінюють наявність установок у контексті навчального матеріалу і пояснюють свої емоційні переживання, які можуть виникати внаслідок порівняння особистісно значимих смислів з тими, які виводяться на рівень вирішення проблемних ситуацій; виявлення й досягнення особистісно та соціально значимих цінностей в опануванні навчального матеріалу, які можуть вплинути на розвиток професійної самосвідомості.

Усі зазначені технології реалізуються засобами діалогічного спілкування, яке містить 4 етапи:

1. Мотиваційний етап або етап постановки мети.
2. Етап планування та вибору дій для досягнення мети.
3. Етап здійснення запланованих дій і реалізація плану.
4. Завершальний етап (рефлексія).

Коучинг сприяє росту мотивації. Без особистісної зацікавленості студента коучинг у навчанні втрачає свій сенс, адже особиста мотивація студента є основою коучингу та запорукою досягнення поставлених цілей. Тому перед викладачем (коучем) постає важливе завдання, пов'язане з професійним застосуванням механізмів впливу мотивації на результат. Це стимулює розвиток та сприяє досягненню потенційних можливостей студентів. Слід наголосити на необхідності набуття досвіду студентами під час процесу навчання.

У навчанні іноземних мов активно застосовують «лінгвістичний коучинг», спрямований на створення оптимальних умов для засвоєння й ефективної та швидкої передачі мовних знань від коуча до студента зі стійким ефектом. Його методи активно використовуються в інтенсивних курсах навчання іноземної мови, здебільшого під час індивідуальних занять.

Лінгвістичний коучинг спрямований, насамперед, на усвідомлення студентом цілей і ресурсів навчання, розширення

варіативності його шляхів, покладання на нього більшої відповідальності за хід та результати. Головна ідея цього методу полягає в тому, що студент вирішує, як він хоче вивчати мову. Коуч розробляє для нього індивідуальну програму навчання, ураховуючи його особливості та потреби (кількість часу, який може студент витратити щоденно для навчання, індивідуальні психологічні особливості). Важливо, щоб студент чітко сформулював коучу свою мету та бачення кінцевого результату. Відповідно, викладач, оцінюючи ресурси та труднощі, з якими може зіткнутися студент, має можливість у процесі навчання вносити корективи, допомагає студенту ставити перед собою реалістичні проміжні цілі, підбирає найоптимальніші методи та засоби навчання. Крім цього, коуч пропонує студентів ідеї щодо можливостей здобуття додаткової, корисної для вивчення мови інформації за межами аудиторії.

Навчання іноземної мови – це важливий елемент трирівневої системи, яка передбачає самостійне навчання та викладання в аудиторії за допомогою комунікативного методу. Усі три компоненти забезпечують оптимальне індивідуальне вивчення мови.

Вважаємо, що використання лінгвістичного коучингу на заняттях іноземної мови характеризується низкою переваг, а саме:

- дозволяє усвідомити власні можливості;
- сприяє розвитку особистості;
- створює позитивні умови для комунікації, що допомагає студентів краще осмислити складність процесу спілкування;
- сприяє оволодінню новими навичками, способами та прийомами іншомовної комунікації;
- спонукає студентів до розкриття власного потенціалу;
- вмотивує навчальну діяльність, удосконалює навички педагогічної рефлексії.

Для успішного застосування коучингових форм навчання на заняттях з іноземної мови доцільно застосовувати широкий арсенал методів і прийомів, які характеризуються структурованістю, цілеспрямованістю, забезпечують набуття досвіду, часто за досить короткі терміни. Зазначимо, що ми розглядаємо його саме як форму активного навчання, метою якого є передача відповідних знань, а також розвиток умінь, які формують комунікативні навички студента.

Висновки. Підсумовуючи, можна стверджувати, що коучинг, як форма активного навчання на заняттях іноземної мови, дає змогу виявити потенціал кожного студента з урахуванням його індивідуальних особливостей, позитивний емоційний заряд, упевненість у своїх силах, що вказує на насиченість, динамічність та інтенсивність заняття, наявність у студентів навичок ведення конструктивної дискусії, активного діалогу, що свідчать про високий рівень здатності до рефлексії. Коучингові форми навчання сприяють підвищенню якості навчання як у теоретичних знаннях, так і в практичних навичках, оскільки теоретичний матеріал засвоюється шляхом самостійного руху

до істини методом спроб і помилок. Різноманітність методичних прийомів, які використовуються на відповідних заняттях, дозволяє студенту виокремити важливі моменти для власного професійного зростання.

У подальшому планується детальніше дослідити особливості використання лінгвістичного коучингу та моніторингу його результативності з метою привернення уваги та формування інтересу студентів з використанням різноманітних педагогічних інструментів. Перспективними напрямками роботи є розгортання експериментальної роботи впровадження лінгвістичного коучингу на практичних заняттях іноземної мови для студентів немовних спеціальностей.

Література

Голви У.Т. Работа как внутренняя игра. Фокус, обучение, удовольствие и мобильность на рабочем месте. Москва: Альпина Бизнес Букс, 2005. 194 с.

Врица П., Ардуи Я. Когда качество действий встречается с центровкой. Компас для коучей. Москва: Международная Академия Трансформационного Коучинга и Лидерства, 2008. 18 с.

Романова С. М. Коучинг як нова технологія в професійній освіті. *Вісник Нац. авіац. ун-ту. Серія : Педагогіка. Психологія*. 2010. Вип. 3. С. 83–86.

Максимов В.Е. Коучинг от А до Я. Возможно все. СПб., 2004.

Лахтина О. Коучинг в образовании: новые формы работы психологов со школами. Вторая тетрадь *Школьное дело*. 2010. №16. URL: http://ps.1sept.ru/view_article.php?ID=201001616 (дата звернення 07.04.2021)

Пухальская Л. Коучинг как формула индивидуального наставничества в работе с одаренными детьми. *Инновации и традиции современной школы*. Чебоксары, 2011. С. 107-110.

Сидоренко В. Положення «Про педагогічний коучинг в системі післядипломної освіти». Донецьк : Витоки, 2014. 63 с.

Цар І. Використання тренінгових форм навчання на заняттях іноземної мови. *Idea przemiany. Zagadnienia literatury, kultury, języka i edukacji*. Т. 6: Red. : E. Sadowska, M. Duś. Wydawnictwo WSL, Częstochowa. 2016. S. 216-225

Цыбина, Е. Коучинг в обучении студентов старших курсов английскому языку: учебное пособие. Ульяновск: УлГТУ, 2007. 75 с.

Feldmeier A., Markov S. Sprachlerncoaching zur Förderung der Lernerautonomie im Daz-Unterricht. URL:

http://www.fremdsprachedeutschdigital.de/download/fd/FD-Sonderheft_2016-01_Feldmeier.pdf (дата звернення 07.04.2021)

References

Golvi, U. (2005). *Robota kak vnutrennyaya igra. Fokus, obuchenie, udovolstvie i mobilnost na rabochem meste [Work as an internal game. Focus, learning, fun and mobility in the workplace]*. Moskva : Alpina Byznes Buks. 194 s. [in Russian].

Vricza, P., Arduy, Y. (2008). *Kogda kachestvo dejstvij vstrechaetsya s centrovkoj. Kompas dlya kouchej [When the quality of action meets the alignment. Compass for coaches]*. Moskva : Mezhdunarodnaya Akademiya Transformacionnogo Kouczynga i Liderstva. 18 s. [in Russian].

Romanova, S. (2010). *Kouczyng yak nova texnologiya v profesijnij osviti [Coaching as a new technology in vocational education]*. *Visnyk Nacz. aviacz. un-tu. Seriya : Pedagogika. Psichologiya*. Vyp. 3. S. 83–86. [in Ukrainian].

Maksymov, V. (2004). *Kouchy`ng ot A do Ya. Vozmozhno vse [Coaching from A to Z. Everything is possible]*. Sankt-Peterburg. 105 s. [in Russian].

Lahtyna, O. (2010). *Kouchyng v obrazovanii: novie formy raboty psichologov so shkolami. Vtoraya tetrad [Coaching in education: new forms of work of psychologists with schools. The second notebook]*. *Shkolnoe delo*. URL : http://ps.1sept.ru/view_article.php?ID=201001616 (data zvernennya 07.04.2021) [in Russian].

Puxalskaya, L. (2011). *Kouchyng kak formula yndyvdualnogo nastavnychestva v rabote s odarennymi detmi [Coaching as a formula for individual mentoring in working with gifted children.] Innovacii v tradyciyi sovremennoj shkoly*. Cheboksary. S. 107-110. [in Russian].

Sydorenko, V. (2014). *Polozhennya «Pro pedagogichnyj kouchyng v systemi pisyadyplomnoyi osvity» [Regulation «On pedagogical coaching in the system of postgraduate education»]*. Doneczk : Vytoky. 63 s. [in Ukrainian].

Czar, I. (2016). *Vykorystannya treningovyh form navchannya na zanyattayah inozemnoyi movy. Idea przemiany. Zagadnienia literatury, kultury, języka i edukacji*. T.6: Red.: E. Sadowska, M. Duś. Wydawnictwo WSL, Częstochowa. s.216-225. [in Ukrainian].

Czybina, E. (2007). *Kouchyng v obuchenii studentov starshyh kursov anglijskomy yazyku [Coaching in teaching senior students English] : uchebnoe posobie*. Ulyanovsk : UIGTU. 75 s. [in Russian].

Feldmeier, A., Markov, S. *Sprachlerncoaching zur Förderung der Lernerautonomie im Daz-Unterricht*. URL : http://www.fremdsprachedeutschdigital.de/download/fd/FD-Sonderheft_2016-01_Feldmeier.pdf (data zvernennya 07.04.2021) [in German].

АНОТАЦІЯ

Проаналізовано трактування поняття коучингу в науковій думці загалом, а також як новий напрям в освітньому середовищі. Встановлено, що педагогічний коучинг виник у США під назвою «Content-Focused Coaching» та був використаний у підготовці педагогічних кадрів. Досліджено теоретичні й методологічні аспекти педагогічного коучингу, який сприяє росту мотивації здобувачів вищої освіти як в особистісному, так і комунікативному розвитку, допомагає реалізації їх потенційних можливостей. Ключовим аспектами педагогічного коучингу є здійснення діяльності на засадах партнерства, підготовці до заняття та реалізація його етапів, рефлексія.

З'ясовано, що в навчанні іноземних мов активно застосовують «лінгвістичний коучинг», спрямований на створення оптимальних умов для засвоєння й ефективної та швидкої передачі мовних знань від викладача (коуча) до студента, що передбачає, насамперед, усвідомлення студентом цілей і ресурсів навчання, розширення варіативності його шляхів, підвищення відповідальності здобувача вищої освіти за хід та результати. Наголошено на важливості ролі коуча, з'ясовано принципи й алгоритми його дій при організації та проведенні заняття з іноземної мови з використанням лінгвістичного коучингу.

Встановлено, що проаналізовані в статті технології коучингу реалізуються засобами діалогічного спілкування та охоплюють 4 етапи: мотиваційний, планування, реалізації, рефлексії. Обґрунтовано основні етапи заняття з використанням коучингових форм навчання, розкрито принципи і методи роботи. Навчання із застосуванням технології коучингу набуває популярності й дедалі частіше практикується в освітньому процесі закладів вищої освіти.

Ключові слова: коучинг, іноземна мова, навчання іноземної мови, лінгвістичний коучинг, активні методи навчання.